

VALERIU, MIHAI

n. 5 aprilie 1897, Nerău, jud. Timiș-Torontal (azi jud. Timiș)
d. 5 iunie 1981

A absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj, unde a susținut și doctoratul în anul 1924.

În anul 1918 a participat la Marea Adunare de la Alba Iulia împreună cu Coriolan Băran, în calitate de delegat din partea Gărzii Naționale a județului Torontal. În acea perioadă avea gradul militar de elev plutonier, după ce la începutul războiului a fost înrolat în armata austro-ungară. După Unire, în contextul evenimentelor politice și militare, în anul 1919 s-a înrolat voluntar în Armata Română și participă la luptele de la Tisa, și de pe teritoriul Ungariei. Va fi avansat la gradul de sublocotenent apoi locotenent. Pentru bravura de care a dat dovadă pe câmpul de luptă a fost decorat cu *Virtutea Militară*, *Medalia Centenarului Regelui Carol I*, *Medalia Victoria*.

Odată cu definitivarea uniformizării administrative, după finalizarea studiilor universitare a profesat ca avocat începând cu anul 1925 la Cluj, Timișoara și Sânnicolau Mare până în anul 1935 dată la care a solicitat înscrierea pe tabloul avocaților incompatibili deoarece a fost numit notar public la Sânnicolau Mare.

Pentru un an, între 1934-1935, a fost consilier județean în Timiș-Torontal, iar în anul 1935 a devenit avocatul aceluiași județ. S-a implicat în administrația locală, astfel că între 1932-1940 a fost ales primarul comunei Sânnicolau Mare.